

garantien mod Fælgreb og Misbrug, indtil videre søges i et af Staten med kraftige Midler udrustet Tilsyn, der forhaabentlig aldrig eller dog høist sjældent vil faae Anledning til directe Indvirkning, end at søge Garantien i saadanne Former for selve Communalbestyrelsens daglige Virksomhed, hvorved denne besværes og fortræddiges, Forsinkelser og indre Rivninger fremkaldes, Tid og Kræfter spildes, og derved Iver og Lyst til at virke i Communens Tjeneste svæktes og tilsidst qvæles.

I denne Henseende forekommer det Fleertallet, at Lovudkastet lader ikke Lidet tilbage at ønske. Dette gjælder især om den Maade, hvorpaa Beslutninger om ethvert kommunalt Anliggende, navnlig Budgettet, skulle tilveiebringes, nemlig ved særskilte Beslutninger af Magistrat og Borgerrepræsentanter, hver for sig, saa at intet Forhold til Trediemand eller til andre Autoriteter kan ordnes, intet Foretagende kan udføres og ingen Sum komme til Anvendelse, naar begge Corporationer ikke kunne komme til samme Resultat. Herved vil øiensynligt Communalbestyrelsens Virksomhed i høj Grad lammes, ligesom Communens Indflydelse paa Budgettet gennem dens frit valgte Repræsentation indskrænkes til en simpel Rægtelsesret, da den isvrigt ikke er istand til at bevirke nogen som helst Forandring eller Forbedring i Budgettets Plan, naar Magistraten eller dennes Fleertal modsætter sig. Det bør her bringes i Erindring, at det netop er en saadan Tingenes Orden, hvorefter Magistrat og Repræsentanter som særskilte Autoriteter skulle forhandle og enes om de kommunale Anliggender, som af den næstforrige Indenrigsminister (see Departementstribenden for 1855 den ) blev udhævet som en af de Hovedmangler ved den nu bestaaende Organisation, der gjorde en Reform nødvendig, hvorfor han ogsaa foreslog at henlægge den egentlig besluttende Myndighed under Borgerrepræsentationen alene, uden nogen umiddelbar Medvirkning af Magistraten. Der er ligeledes under denne Sags Behandling i Landsthingsudvalget gjort opmærksom paa de store praktiske Ulemper og den megen Anledning til Rivning og Forsinkelser, som Bibeholdelsen

af 2 selvstændigt besluttende Magter vil medføre, hvorfor det ogsaa er blevet aabnet Udgang til et Middel, nemlig en Afstedigelse af Borgemeistrerne uden Kongens Samtykke, hvorved det kunde blive muligt at boie Magistratens Modstand. Men Anvendelsen af et saa skarpt Middel vil i mange Henseender være forbunden med saa store Betænkkeligheder, at Communen vanskeligt kan og bør benytte det og i alt Fald ikke, før det almene Vel i længere Tid har lidt saa meget, at Tilstanden ligesom er utaalelig. Igeoverfor de mange og store Ulemper, som det saaledes maa erkendes, at den i Udcastet tilføjede Ordning kan og vil medføre, forekommer det Fleertallet, at de Grunde, som ere anførte derfor, ikke have nogen stor, endmindre nogen afgjørende Vægt. Det er anført, at Borgemeistrernes Stilling krævede en saadan Selvstændighed, men næst at bemærke, at der i Udcastet formeentlig er forget tilstrækkeligt for deres Selvstændighed i den Sphære, hvor de kunne trænge dertil, nemlig i deres administrative og executive Virksomhed, forekommer det Fleertallet at være en unaturlig og uholdbar Stilling, man vil give en saa lille og saaledes sammensat Corporation som Magistraten, naar man vil tillægge dens Stemme samme Vægt og Indflydelse paa de almindelige Beslutninger, navnlig den vigtigste om Budgettet, som hele Communens umiddelbare Repræsentations. Et at tale om den kongevalgte Dverpræsident, ville de lønne og fast ansatte Borgemeistre i Reglen ikke kunne vælges med noget særdeles Hensyn til eller med forud givne Garanti for deres Indsigt i og Interesse for Communens Anliggender, da det fornemmelig vil være deres besjendte eller formodede Dygtighed som Forretningsførere, der maa blive det Bestemmende ved Valget. Selve dette Valg giver derfor ikke Borgemeistrerne noget stort Krav paa Communens Tillid og det bliver i alt Fald uvist, om de nogenstunde ville komme til at fortjene en lige saa stor, endstige en større, Tillid end hele Repræsentationen, og om der i deres Veto vil kunne have en virkelig Garanti mod en ufornuftig Majoritets Herredømme i denne Forsamling, hvilken Garanti jo desuden af en saadan Majoritet vilde kunne tilintetgjøres ved kun at